सर्गः १२ पर्णशालामथ क्षिप्रं विधृतासिः प्रविश्य सः। वैरूप्य पौनरुक्त्येन योजयामास राक्षसीं ॥ ४० ॥ सा वक्रनखधारिण्या वेणुकर्कशपर्व्वया। अङ्कुशाकारयाङ्गुल्या तावतर्ज्जयदम्बरे ॥ ४१ ॥ प्राप्य चाशु जनस्थानं खरादिभ्यस्तथाविधं। रामोपक्रममाचख्यौ रक्षःपरिभवं नवं ॥ ४२ ॥

पर्णशालामिति। अथ विधृतासिर्धृतखड्गः स लक्ष्मणः क्षिप्रं शीघ्रं पर्णशालां प्रविश्य भीषणां भयङ्करीं तां राक्षसीं वैरूप्यस्यकुरूपस्य पौनरुक्त्येन द्वैगुण्येनायोजयत् ॥ ४० ॥ सेति। सा राक्षसी अम्बरे आकाशेस्थिता सती अङ्गुल्या तौ रामलक्ष्मणावतर्जयत् भर्त्सितवती किं० अं वक्रं नखं धारयति तया पु० किं० अं वेणुवंशइव कर्कशपर्वया कठोरपर्वया पु० किं० अं अङ्कुशस्याकारइवाकारो यस्यास्तया ॥ ४१ ॥ प्राप्येति। च पुनर्जनस्थानमसिद्धमाशु शीघ्रंप्राप्य खरादिभ्यो राक्षसेभ्यस्तथाविधं स्वाङ्गच्छेदात्मकं रामोपक्रमं रामेणादावुपक्रान्तुमारब्धमतएव नवं रक्षसां परिभवं तिरस्कारमाचख्यावुक्तवती ॥ ४२ ॥